

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd sacra communio de facili non est relinquenda. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

432 DE IMITATIONE CHRISTI
adhuc uiuant, suciam seculo defuncti sint. Vt omnes sibi auxi-
lium gratiæ tuæ, opem consolationis, protectionem à periculis,
liberationem à pœnis, aduenire sentiant; & vt ab omnibus ma-
lis crepti, gratias tibi magnificas læti persoluant.

6. Offero etiam tibi preces & hostias placationis, pro illis spe-
cialiter qui me in aliquo læserunt, contristauerunt, aut vitupera-
uerunt, vel aliquod damnum vel grauamen intulerunt. Pro his
quoque omnibus, quos aliquando contristauit, conturbauit, gra-
uauit, & scandalizauit, verbis, factis, sciemer vel ignoranter, vt
nobis omnibus pariter indulgeas peccata nostra, & mutuas of-
fensiones. Aufer Domine à cordibus nostris omnem suspicionem,
indignationem, iram, & disceptationem, & quicquid potest cha-
ritatem lædere, & fraternam dilectionem minuere. Miserere, mi-
serere Domine, misericordiam tuam poscentibus. Da gratiam
indigentibus, & fac nos tales existere, vt simus digni gratia tua
perfrui, & ad vitam proficiamus æternam. Amen.

CAPVT X.

Quid sacra communio de facili non est relinquenda.

VOX DILECTI.

1. **F** Requenter recurrendum est ad fontem gratiæ & diuinæ mi-
sericordiæ, ad fontem bonitatis & totius pietatis; quatenus
à passionibus tuis & vitijs curari valeas, & contra vniuersas ten-
tationes & fallacias diaboli fortior atque vigilantior effici me-
rearis. Inimicus sciens fructum & remedium maximum, in sacra
communione positum; omni modo & occasione nititur fideles
& deuotos, quantum praualeat, retrahere & impedire.

Iob. 1.

2. Cum enim quidam sacrae communioni se aptare disponunt,
peiores Saranae immisiones patiuntur. Ipse nequam spiritus (vt
in Iob scribitur) venit inter filios Dei, vt solita illos nequitia sua
perturbet, aut timidos nimium reddat & perplexos, quatenus af-
fectum eorum minuat, vel fidem impugnando auferat, si forte aut
omnino communionem relinquunt, aut cum tepore accedant. Sed
non est quicquam curandum de versutijs & phantasijs illius,
quantumlibet turpibus & horridis, sed cuncta phantasmata in ca-
pat eius sunt retorquenda. Contemnendus est miser & deriden-
dus, nec propter insultus eius & commotiones, quas suscitât, sa-
cra est omittenda communio.

Prou. 13.

3. Sape etiam impedit nimia sollicitudo pro deuotione habenda,
& anxietas quadã de cõfessione facienda. Age secudum consi-
lium sapientum, & depone anxietatē & scrupulum, quia gratiam
Dei impedit, & deuotionem mentis destruit. Propter aliquam
paruam

paruam tribulationem vel grauitatem, sacram ne dimittas communionem, sed vade citius confiteri, & omnes offensiones alijs libenter indulge. Si verò tu aliquem offendisti, veniam humiliter precare, & Deus libenter indulget tibi.

Matt. 5.

4. Quid prodest diu tardare confessionem, aut sacram differre communionem? Expurga te eum primis, expue velociter venenum, festina accipere remedium, & senties melius, quàm si diu distuleris, si hodie propter istud dimittis, cras forsitan aliud maius eueniet, & sic diu posses à communionem impediri, & magis ineptus fieri. Quanto citius vales, à præsenti grauitate & inertia te excutias, quia nihil importat diu anxari, diu cum turbatione transire, & ob quotidiana obstacula se à diuinis sequestrare. Imò plurimum nocet diu communionem protelare, nam & grauem torporem consuevit inducere. Proh dolor, quidam tepidi & dissoluti, moras confitendi libenter accipiunt, & communionem sacram idcirco differri cupiunt, ne ad maiorem sui custodia se dare teneantur.

5. Heu, quam modicam charitatem, & debilem deuotionem habent, qui sacram communionem tam faciliter postponunt. Quàm felix ille & Deo acceptus habetur, qui sic viuit, & tali puritate conscientiam suam custodit, vt etiam omni die communicare paratus & bene affectatus esset, si ei liceret, & sine nota agere posset. Si quis interdum abstinet humilitatis gratia, aut legitima impediente causa, laudandus est de reuerentia. Si autem torpor obrepserit, seipsum excitare debet, & facere quod in se est, & Dominus ad desiderio suo pro bona voluntate, quam specialiter respicit.

6. Cum verò legitime præpeditus est habebit semper bonam voluntatem, & piam intentionem communicandi, & sic non carebit fructu Sacramenti. Potest enim quilibet deuotus, omni die & omni hora, ad spiritualem Christi communionem, salubriter & sine prohibitionem accedere, & tamen certis diebus & statuto tempore, corpus sui redemptoris cum affectuosa reuerentia sacramentaliter debet suscipere, & magis laudem Dei & honorem prætere, quam suam consolationem quærere. Nam toties *1. Cor. 11.* mysticè communicat & inuisibiliter reficitur, quoties incarnationis Christi mysterium passionemq; deuotè recolit, & in amore eius accenditur.

7. Qui aliter se non præparat, nisi instante festo vel consuetudine compellente, sæpius imparatus erit. Beatus, qui se Domino in holocaustum offert, quoties celebrat aut communicat. Non sis in celebrando nimis prolixus aut festinus, sed serua bonum communem modum cum quibus viuis. Non debes alijs generare molestiam & tedium, sed communem seruare viam secundum maiorum

Rc

iorum

CAPVT XI.

*Quod corpus Christi & sacra Scriptura, maxime sint anime
fidei necessaria.*

VOX DISCIPVLI.

1. **O** Dulcissime Domine Iesu, quanta est dulcedo deuote ani-
ma, tecum epulantis in conuiuio tuo, vbi ei non alius cibus
manducandus proponitur, nisi tu vnicus dilectus eius, super om-
nia desideria cordis eius desiderabilis. Et mihi quidem dulce fo-
ret in presentia tua, ex intimo affectu lachrymas fundere, & cum
pia Magdalena pedes tuos lachrymis irrigare. Sed vbi est haec
deuotio? Vbi lachrymarum sanctarum copiosa effusio? Certè in
conspectu tuo & sanctorum Angelorum tuorum totum cor meum
ardere deberet, & ex gaudio flere. Habeo enim te in sacramento
verè presentem, quamuis aliena specie occultatum.

2. Cor. 13.

2. Nam in propria & diuina claritate te conspicerè, oculi mei
ferre non possent; sed neque totus mundus in fulgore gloriae ma-
iestatis tuae subsisteret. In hoc ergo imbecillitati meae consulis,
quod te sub Sacramento abscondis. Habeo verè & adoro, quem
Angeli adorant in caelo: sed ego adhuc interim in fide, illi autem
in specie & sine velamine. Me oportet contentum esse in lumine
verae fidei, & in ea ambulare, donec aspiret dies aeternae claritatis,
& umbrae figurarum inclinentur. Cum autem venerit, quod per-
fectum est, cessabit usus Sacramentorum, quia beati in gloria cae-
lesti non egent medicamine Sacramentali, gaudent enim sine fi-
ne in presentia Dei, facie ad faciem gloriam eius specularantes, &
de claritate in claritatem abyssalis deitatis transformati, gustant
verbum Dei carnem factum, sicut fuit ab initio, & manet in a-
eternum.

Heb. 10. 11

3. Memor horum mirabilium, graue mihi fit tedium, etiam
quodlibet spirituale solatium, quia quamdiu Dominum meum
apertè in sua gloria non video, pro nihilo duco omne, quod in
mundo conspicio & audio. Testis es tu mihi Deus, quod nulla
me res potest consolari, nulla creatura quietare, nisi tu Deus me-
us, quem desidero aeternaliter contemplari. Sed non est hoc possi-
bile, durante me in hac mortalitate. Ideo oportet, vt me ponam
ad magnam patientiam, & meipsum in omni desiderio tibi sub-
mittam. Nam & sancti tui Domine, qui tecum iam in regno cae-
lorum exultant, in fide & patientia magna, dum viuerent, aduen-
tum gloriae tuae expectabant. Quod illi crediderunt, ego credo;
quod illi sperauerunt, ego spero; quod illi peruenierunt, per gra-
tiam